

1893-12-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 1 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10738>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΑΘ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΩΣ

Έτησίαν εν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
Έν τῷ ἑξωτερικῷ "..... 10

Πᾶσα ἀίτησις δέον νὰ γίνῃ-ται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

"Αρθεὶ σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
«Νέου Ἔθνου» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ συνταξίς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν της.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΚΥΠΡΟΣ
ΑΧΡΗΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΙ

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐ-
δημοσιεύσαμεν ὅτι ὁ λόρδος Charles
Beresford, ἀνὴρ, τοῦ ὅποιου ἡ γνώμη
φθαίνεται τὰ μάλιστα ἐκτιμωμένη ἐν
Ἀγγλίᾳ, φρονεῖ ὅτι «ἡ Κύπρος ὡς
ναυτικός σταθμὸς εἰς οὐδὲν εἶνε γρή-
σμος καὶ προτείνει ὅπως ἀγορασθῆ ἡ
Ἀθήμιος. Παραπλήσιαί γινώμαι, ὡς
πρὸς τὸ ὅτι δηλαδὴ ἡ Κύπρος εἶνε ἄ-
χρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ, οὐχ ἁπλᾶς, νο-
μιζόμεν, ἐξηνήθησαν, πρὸς μείζονα
δ' ἐπίρρωσιν τῆς ἰδέας ταύτης ἱκανή
ἔστιν ἡ παράδοξις ὀλοκλήρως δεκάπεν-
ταετία, ὡς ἐστὶν ἡ ἡμετέρα Κορνη-
κοῦ βασιλείου κατὰ καιροὺς ἰθὺς ὄντες
εἰς οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, ἐχρησιμώ-
πησαν ταύτην τὴν νῆσον, οὐδὲ προ-
ητοίμασαν αὐτήν, ὅπως ἀπιδῆ ἐν τῷ
μέλλοντι χρήσιμος ἢ κατὰ τι ὠφελί-
μος εἰς τὰ βρετανικά συμφέροντα ἐν
τῇ Ἀνατολήῃ. Ἡ Κύπρος λοιπὸν κατὰ
ταῦτα εἶνε ἄχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ
ἐπιμενέως πολὺ τολμωρὸν θα ἦτο, ἐάν
ἐτρέφομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ κυβερ-
τῆται ἡμῶν θ' ἀπερρίθουν ἑκτακτὸν τι
ὑπὲρ αὐτῆς νὰ πράξωσι.

Τὸ ὅτι ἔμεις ἡ Κύπρος εἶνε ἄ-
χρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ κατ' ἀκο-
λουθίαν βαρύνει ἐπὶ τὰ ἀγγλικά
νότια, τούτο δὲν ἀνακουρίζει ἡμᾶς,
διότι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐξ ἐτέρου βα-
ρύνουσιν ἐπὶ τὰ νῶτα ἡμῶν καὶ δὴ
λίαν ἐπιχθῶς. Καθότι ἐκείνοι θεω-
ροῦντες τὴν νῆσον ἄχρηστον αὐτοῖς
οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῆς πράττουσιν, ἀλλὰ
μόνον εἰσπράττουσι φόρους βαρεῖς καὶ
υπερμέτρους, οἷους οὐδέποτε κατέβαλε
τὸ κυπριακὸν βαλάντιον, ἡμεῖς δὲ ἐνε-
κα τούτου διατελούμεν ἐν στασιμότη-
τι καὶ ἡ κατάσταση αὐτή, φοβούμε-
θα, θὰ παραταθῆ ἐπὶ πολὺ.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν λοιπὸν τοῦ-
την, καθ' ἣν ἡμεῖς ἀποβιζόμεν ἡτ-
τον ἄχρηστοι τοῖς Ἀγγλοῖς ἢ ἐκείνοι
ἡμῖν, καθ' ἡμᾶς θὰ ἦτο καλόν.
ἐάν ἐγίνετο τοιαύτη τις λύσις ἥτις
θὰ ἐδίδει πλέον πέρτερος εἰς τὸ κυπριακὸν
ζήτημα.

Ἡ λύσις δ' ἣν αἰνιγτόμεθα εἶνε ἡ
ἐκπλήρωσις τῶν ἔθνικων πόθων τῶν
Ἑλλήνων κατοίκων, οἵτινες ἀποτελοῦ-
σι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὄλου πλη-
θυσμοῦ τῆς νήσου, ὡς δὲ πλείστακις ἐρ-
ρήθη καὶ ὑπὸ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐξε-
δηλώθη, αὕτη εἶστιν ἡ ἀρίστη λύσις.
Καὶ μετρίτου ἡ λύσις αὕτη ἐπιτευχθη,
μὴ πρυνώμεθα ἐκδηλοῦντες τὰ αι-
σθηματικά ἡμῶν καὶ δὴ ἐστυγμᾶς,
καθ' ὅς ἀνδρες μέγα σημαίνοντες ἐκ-
φέρουσι τὸ φρόνημα ὅτι ἡ Κύπρος εἶνε
ἄχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ.

Λίαν δ' ἐπιχθῶμεν τοῦ νὰ παραδε-
χθῶμεν ὅτι ἡ τριακτὴ ἐκδήλωσις τρυ-
χάνει πρόωρον, ὡς τινες φρονοῦσι. Καθ'
ἡμᾶς ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἔθνικων πόθων
καταί νὰ γίνῃται ἐν παντὶ καὶ πάν-
τοτε.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ὁ τόπος ἡμῶν κατῆσθ πλέον ε-
στία ἐγκλημάτων, εἶνε ἀνομήρικτον
τούτο, καὶ τὸ σῶμα ἐκείνο, ὅπερ ἐτά-
χθη εἰς περιφρονησὶν ἡμῶν καὶ κα-
λεῖται ἀστονομία καθίσταται ἐπὶ μάλ-
λον καὶ μάλλον ἀνίκονον εἰς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ καθήκον-
τος. Ὁ φιλήσυχος τῆς Κύπρου λαὸς
κεῖται ἐρμαῖον τῶν κακοποιῶν ἀνθρώ-
πων, ἐκκατεῖ-αι δὲ τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
τοῦ, ἀλλ' ἢ φωνή του δὲ, ἐξικνεῖται
φαίνεται εἰς τὰ ὤτα τῶν διοικούντων.
Δὲν παρήχεται σχεδὸν ἐξέδομάς καὶ νὰ
μὴ ἀγαρήσῃ δὲ ἑλπίστος τύπος φόνου,
τραυματισμοῦ, κλοπᾶς καὶ τὰ λοι-
αῦτα καὶ ἡ κατάσταση αὕτη ὁλονὲν
ἐπιδεινῶνται, ἐκείνοι δὲ, παρ' ὧν ἀκρι-
θῶς προσδοκῶμεν τὴν σωτηρίαν, οὐχί
μόνον δὲν δύνανται τι νὰ κατορθώσω-
σιν, ἀλλὰ καὶ ὡς πολλὰκις ἀπεδείχθη
καὶ καθ' ἐκάστην ἀποδεικνύεται, κα-
τέρχονται εἰς μεροληψίας καὶ ἐνεκα
τούτου καταλαμβάνεται τις ὑπὸ ἀλη-
θῶς ἀπογοητεύσεως. Πρὸς τεκμηρίω-
σιν τῶν γραφομένων ἡμῶν ἐπικαλοῦ-
μεθα τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λε-
μεσσῶ συμβάντα, ἀπερ λῖαν δικαίως

κατετάραξαν τὸ αὐτόθι ἑλληνικὸν
στοιχεῖον. Ἀλλὰ πλὴν τούτων καὶ
πολλὰ ἄλλα καθ' ἐκάστην συμβαί-
νοντα, ἀναγγραφόμενα ἐν τῷ τύπῳ
καὶ μὴ πεῖθουσι τὸν ἀναγνώστην ὅτι
ἐν Κύπρῳ βασιλευαί πλέον παντελῆς
ἀναρχία, διότι ἂν καὶ πληθρῶνται
25 χιλ. λιρών πρὸς φύλαξιν τοῦ τό-
που, ἀστονομία δὲν ὑπάρχει, ὅπου δ' ἐ-
πιφθαίνεται τοιαύτη, φαίνεται πρόθυ-
μος νὰ ἐργασθῆ ἀγωνιστοὺς ὑπὲρ ὧν
εὐχαριστοῦ αὐτῆ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ βίος ἡ-
μῶν καθίσταται αὐτὸ τούτο ἀβιωτος
ἢ δὲ ἀστονομία, καθ' ὃν τρόπον λει-
τούργει, δὲν δύνανται νὰ ὀνομασθῆ ἀ-
στονομία. Διὸ ἐπικαλοῦμεθα καὶ ἡμεῖς
πρὸς τῆς ἀνωτέρας διοικήσεως. Ἀλ-
λως, ἐάν ἡ κατάσταση αὕτη παρα-
ταθῆ, ἂς μὴ τολμωμεν νὰ λέγωμεν
ὅτι διοικεῖ ἡμᾶς εὐγενὲς καὶ πεπολι-
τισμένον ἔθνος, ἀλλ' ὅτι δεσπότης τυ-
ραννικῶ βασιανίζουσιν ἡμᾶς, μίαν ἐ-
χοντες ἀρχὴν καὶ ἕνα προρισμένον
τὴν φύμνωσιν καὶ ἐκμύθησιν τοῦ δι-
οικοῦμένου.

Μετακόμωμεν κατώτερον ἐν συνθέσει τὴν ἐκθε-
σιν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Ἐθνῷ» ὁ λόρδος
Κάρλος Βέρεσφορδ περί τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῆς
Ἀγγλίας καὶ περὶ τῆς ἐποσητάμεθα οὖν ἐν τῷ
ἡνωμένῳ φύλλῳ.

Ὁ λόρδος Κάρλος Βέρεσφορδ φρο-
νοῦν ὅτι οἱ πιθανοὶ ἐχθροὶ τῆς Μεγά-
λης Βρετανίας εἶνε ἡ Γαλλία καὶ
ἡ Ρωσσία, αἵτινες ἔχουσιν ἀντιθετὰ
συμφέροντα πρὸς τὰ τῆς Ἀγγλίας.
θεωρεῖ ἐπ' ἀναγκῆς νὰ παρασκευασθῆ
πρόγραμμα, δι' οὗ νὰ καταστῆ ὁ
ἀγγλικὸς στόλος ἰσχυρότερος τῶν δύο
δυνάμεων συνηνωμένων. Καὶ ἐπειδὴ
ἡ μὲν Γαλλία ἔχει 30 πολεμικά, ἡ δὲ
Ρωσσία 15, ἐν ὅλῳ 45, πρέπει ἡ Ἀγ-
γλία, ὅπως ἔστω ἀσθενὴς ἢ ὑπέρτε-
ρος κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ρωστικοῦ
καὶ γαλλικοῦ ἐξοῦ, νὰ ἔχη 60 πολε-
μικά πλοῖα τῆς γραμμῆς. ἐνῷ ἤδη
ἔχει μόνον 42. Διὸ ὁ λόρδος Βέρε-
σφορδ προτείνει ἵνα ναυπηγηθῶσιν 18
θωρηκτα 10,500 καὶ 14 000 τόνων,
ἀπερ θὰ στοιχίσωσι 13 ἐκατομμύρια
λιρῶν στερλ. Καταδρομικᾶ μὲν ἡ Γαλ-

λία καὶ Ρωσσία ἔχουσιν 90, ἡ δὲ Ἀγ-
γλία 120. Γορπιλλοβόλα ἢ Γαλλία
ἔχει 242 καὶ ἡ Ρωσσία 135, ἡ δὲ
Ἀγγλία δὲν ἔχει ν' ἀντιτάξῃ πρὸς τὰ
377 ταῦτα εἰμῆ 97. Ἀπέναντι τοῦ
τῶν ἀνάγκη νὰ ναυπηγηθῶσιν ὑπὸ
τῆς Ἀγγλίας πολεμικά νέου εἶδους.

Συνεπεί τοῦ προγράμματος τοῦ-
τοῦ ὁ λόρδος Κάρλος Βέρεσφορδ ζητεῖ
τὴν κατασκευὴν ἐργῶν τινῶν ἐν Γε-
βραλίᾳ, ἁπάταν δὲ τὴν δαπάνην ὑ-
πολογίζει εἰς 23,210,000 λιρῶν, τὸν
δὲ πρὸς ναυπηγησῖν τῶν πλοίων ἀ-
παιτούμενον χρόνον εἰς τρία ἔτη καὶ
ἥμισυ.

Ὑπὸ ἐπιφθιν στρατηγικὴν συμβου-
λεύεται, ἀνὰ τὴν ἡμετέραν ἐκθεσὶν ἐπι-
τύχη διὰ συνθήκης τὴν παρτω-
ρησῖν τῆς νήσου Ἀθήμιος ἢ οἰασθέποτε
ἄλλης εὐλιμενοῦ κειμένης κατὰ τὸ
ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μεσογείου ὁ-
πως ἀντισταθμίτη τὰς στρατηγικὰς
θέσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς πιθανῆν
ἔδρυσιν ρωσικοῦ ναυτικοῦ σταθμοῦ
ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ὡς βέβαις ναυτικῶν
ἐνεργειῶν ἢ Κύπρος φαίνεται, εἰς οὐ-
δὲν ἀδυνατοῦ νὰ χρητιμεύσῃ.

Ἐπὶ τέλους ὁ εὐπατριδὸς Ἀγγλος
λέγει ὅτι εἶνε ἀνωρελὲς νὰ ἔχωσι μέ-
γαν στόλον, ἐάν δὲν ἔχωσιν ἔπως διευ-
θύνωσι αὐτόν, ἱκανοὺς ἀξιωματικούς
καὶ ναύτας. Συνεπὶ λοιπὸν τὸν διο-
ρισμὸν ἐπιτροπῶν ἐν πᾶσι τοῖς λιμέσι,
οἵτινες χρητιμεύουσιν ὡς βάσεις ναυ-
τικῶν ἐνεργειῶν, τῶν δ' ἐπιτροπῶν ἐρ-
γῶν ἔσται νὰ ἐκθέσωσι τὴν καταστά-
σιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ νὰ ὑποδείξωσι
τὴς ἐλλείψεις οὗτοῦ καὶ τὸν τρόπον
τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ὁ κ. Τέμπλερ, Δικηγόρος τοῦ
Στέμματος, διορίσθη μέλος τοῦ Εκ-
τελεστικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 10
96ρίου 93.

Ὁ κ. Λάσσελς διορίσθη Πρόεδρος
τοῦ Ε. Δικαστηρίου Λάρνακος ἀπὸ τῆς
1ης 106ρίου 93.

Η Α. Ε. ο Μέγας 'Αρμιστής διατάττει να γνωστοποιηθή ότι, καθά εδήλωσεν ο Πρόξενος της Ελλάδος, ο ισθμός της Κορίνθου εινε διαθίσιμος τοις ναυτιλλομένοις.

Εκλιπούσης εν Χίω και Ρόδω της εύλογίας, ο Μέγας 'Αρμιστής εύρησθήη να διατάξη όπως αι διαταγαί αι άρρωσσαι την απολύμανσιν των εμπαυμένων παύσωσιν ύφιστάμενα.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ. ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ.

Επί τη βάσει της Ισχύος και εξουσίας, ην περιέδωκεν δια της 'Περι Καθάρεως 'Επιταγής του 1879, η Αυτού 'Εξουχίας ο Μέγας 'Αρμιστής εντέλλεται, να πάν πλοίων, προσερχόμενον εκ Κωνσταντινουπόλεως ή τινος λιμένος ή μέρους εν τω Ευξείνω Πόντω, τη 'Αζορική Θάλασση, τη Προποντιίδα και τοις Δαρδανελκίοις, υποβάλληται εις πενήμερον καθαρσιν τελειοτέαν εν Λάρνακι, εκτός εάν ετέλεισεν ήδη πενήμερον καθαρσιν εν μεσολαβήσαντι λιμένι και ήναι εφοδιασμένον δια καθαρής υγειονομικής πιστοποιήσεως και, επί πλέον, ύσάκις τοιοούτον τι πλοϊον τελείσεν μεσολαβήσαντι λιμένι καθαρσιν μικροτέραν της πενήμερου και τυγχάνη εφοδιασμένον δια καθαρής υγειονομικής πιστοποίησης.

προσκαλήται να συμμετάσχωσιν εις την καθάρσεως εν Λάρνακι. Ο Μέγας 'Αρμιστής, προς τούτοις, εντέλλεται να τα εκ Θεσσαλονίκης προσερχόμενα πλοία υποβάλλωνται εις δεκαήμερον καθαρσιν. εφοδιαστέαν ως άνωτέρω.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο καιρός εύτυχως από τινων ήμερών μετετρέπη ένταυθα εις βροχερόν. ως δ' εύχαρίστως πληροφόρημα και εν άλλοις διαμερίσμασιν εβρεξεν. 'Ως βεβαιώσιν όμως ήμᾶς: εις τινα μέρη ο σπόρος εβλάσθη και θά γείνη ανάγκη να ριφθῆ νέος τοιοούτος.

Ο κ. Λεκατσός μετά του θιάσου του θα επισκερθῆ και αυτάς την νησόν μας όπως δώση σειράν παραστάσεων. Ο κ. Λεκατσός εινε εκ των διακεκριμένων δραματικών. Άγνωσθμεν ποία εινε τα πρόσωπα τ' άπαρτιζόντα τον θιάσον αυτόν, άλλ' ή κυρία Λεκατσά εινε γνωστή ένταυθα, καθά επισκερθεिता πρό τινων ετών την πόλιν μας μετά του θείου της κ. Καζούρη. Δέν ειναι δυνατόν να ελησθήσθησαν οι φιλόμουσοί μας την 'Ιεσηκά εις τον 'Εμπορον της Βενετίας.

Παραπέμθησαν χθές εις το Κακούργουδικειον υπό του 'Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος οι 'Ιμβραχίμ 'Ουιέρ

και Μείχμειτ 'Ομιρ εκ Κελλιών, και τηρορηθέντες ότι εκλεψαν ισγάτως 9 πρόβατα εκ 'Αραδίππου. Ουτοι καταγορήθησαν και άλλοτε επανειλημμένως επί παραμοία κλοπή, άλλ' ήθωώθησαν.

Πρό τινων νυκτων δύο άγουιόπαιδες εν Λευκωσία απέπειράθησαν να θέσωσι πυρ εις την οικίαν του κ. Δημ. Κανθοπούλου, της οποίας ήλειψαν την θύραν και τα παράθυρα δια πετρελαίου, άλλ' εύτυχως δέν κατώρθωσαν να σέρωσιν εις πέρας την άποτρόπαιον αυτών πράξιν.

Μετ' εύχαριστήσεως μανθάνομεν ότι ή Α. Πανιρότης ο Μητροπολίτης Πάρου κ. 'Επιφανίος ου καίεται παράρων τρανά τιμήηρια της προς το ποίμνιον αυτου αφοσιώσεως του. Ουτως ισγάτως ήδουσαν εκ ιδίων σχολήν εν τη Μονή των 'Αγίων Αναργύρων, εν ή ριτώσι δωρεάν περι τους εξήκοντα παίδας των περίξ χωρίων. Και άλλαι αγαθοεργίαι πράξεις της Α. Πανιρότητος αναφέρονται, οξία δε αναγραφής εινε και ή αυξησις της προς τα εκπαιδευτικά καταστήματα Κτήματος ετησίας συνδρομής του κατά 20 λίρας.

Γοιούται πράξεις προσελύουσιν, ελληθώς, τον σεβατόν και την άγιαν τωνποιμπινόμενων.

Τος εις τους τούρκους σφαγείς του άτυχους Λευκαρίτου ζήτημα εξεκολουθεϊ, λίαν δικαίως, άπασχολών τον τύπον Λεμησσοῦ. καθά δε λέγεται οι άντιπρόσωποι των ξένων Δυνάμεων εζητήσαν το πρακτικά της δίχης αυτών.

Κατά τās συναδέλφους Λεμησσοῦ την παρελθούσαν κυριακήν προύκειτο να τελίωσιν οι μαθηταί της αυτού 'Ελληνικής Σχολής διαφόρους άγωνας εν τω Γυμναστηρίω 'Ιλυμπίων. Μόνον ήμεις στερούμεθα τοιοούτων σωματείων, άπερ εδει να θεωρώνται αναπόφευκτα εν πάση ελληνική χώρα, δούλη και 'Ιεουθερα.

Ο εν 'Αλεξανδρεία 'Ελλην πολιτικός πράκτωρ απέστειλε εις την ελληνικήν κυβέρνησιν δείγμα βύμβακος καλλιεργούμενου εν Αιγύπτω να εξετασθή παρ' εισημόνων ή ποιότης του, ήτις θεωρείται υπερέρα πάντων των άλλων ειδών του αιγυπτιακού βύμβακος, δια τοῦτο και τιμάται κατά στατήρα από 18-20 ταλλήρων, άπέναντι δέκα ταλλήρων αντι των οποίων πωλείται ο κοινός βύμβαξ. 'Αλλ' εκτός του πλεονετήματος του του βύμβακος παρέχει και άφθονώτερον παραγωγήν κατά τās όμολογίας των παραγωγών και εμπόρων του είδους τούτου.

Μετ' εύχαριστήσεως παρατηρούμεν ότι ο παρ' ήμιν κ. Εύτυχιος Η. Ταλιαδώρος δέν τυγχάνει μόνον άριστος λεπτουργος, ως εινε γνωστόν εκ πολλών έργων αυτου εν διαφόροις ναοις της νησου, ιδία δε εκ των τεμπλών του εν Λάρνακι ναού της Μητροπόλεως και του εν Λεμησσω ναού της Καθολικής, άλλά και πολλου λόγου αξίος εικονογράφος. 'Υπ' όφιν ήμῶν έχομεν λαμπράν εικόνα του 'Αγίου Κωνσταντίνου, ην πρό ετών εκάλει τέχνησε, επισπίασαν τους επαιίνους, ζώοντος ετι, του διαπρεπούς 'Ασκηπιάδου και ζωγράφου Κωνσταντίνου Βαλασαμάκη και πολλών άλλων. Νέα εικῶν του 'Αγίου Γεωργίου, ην και αυτάς έφερον εις πέρας, δέν τυγχάνει ήσσόνος λόγου αξία. Εργασία λεπτή, φυσική και επιμεμελημένη διακρίνει τον κύριον τούτον, όστις εν συντόμῳ τυγχάνει αξίος πάσης συστάσεως.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ τοῦ 1894.

Εξεδόθη το 'Ημερολόγιον του Κ. Φ. Σκόκου του έτους 1894 περιέχον, ως πάντοτε, πλουσιαν και εκλεκτήν ύλην και λαμπράς εικόνας. 'Εξ αυτου άποσπῶμεν τα κατωτέρω ελπίζοντες, ότι θείλουσιν ε άγνωσθῆ εύχρηστως υπό των ήμετέρων άναγνωστών.

ΓΡΟΒΡΙΟΣ ΜΕ ΠΙΠΥΜΙΩΝ (Ο ΕΛΛΗΝ ΓΚΥ ΔΕ ΜΩΠΑΣΣΑΝ)

Το δόγμα του Γκν δε Μωπαζάν, όπερ και το έρ του 1892 αντεστάσασ τον Παρισίους, έσχε πικρόν αντίκτυπον και εις την ήμετέραν πτωγήν φιλοσοφίαν. Ο κόσμος εκλεξε μίαν άτυχή δύναμιαν κλεισθήσαν εν κρησφ του σπινθηροβολημού της εις εν φρενοκομείον και ή ελληνική φιλοσοφία προέπιπε υπό την αυτην δραματικήν εξέλιξιν τίκνον της, έμπνευσμένου δλου του κάλλους της, της δυνάμεως, του μυστηρίου της, του Γεωργίου Μ. Βιζυηνού. "Ο! ενθυμούμαι άπλήτως την άλγεινήν εκείνην νύκτα. Είχον κληθῆ κατεπειγόντως και ο παιητής κατά την ώραν εκείνην του άμυδρού σκοθώτου της έσπείρας ετολοτρίχνης με άνη λιωκωπί, με άνεμόνακι, με ώραία ρόδα, άλλα άγριολούλουδα και μαργαρίτας δυο-τρεις επί της κομβιδόχης ισχυριζέτο, ότι περιέμενε την μηστήν του, την ενθνήν και γαλανήν κόρην των φαντασιωπηλών ονειρων του. Η φυσιογνωμία του νευρώδης συνεστότου συχνά πυκνά και ο ίδιος διασκελίζων την αίθουσαν άπήγγελε περιπαθείς στροφάς φλογεροῦ έρωτος και έσπαινε πρό της θύρας του δημοσιέτατα ρόδα, έφ' ών θά επάται της μνηστειας τον ουδεν ή γαλανή του!

"Ο εκείνην την νύκτα, την τραγικήν εξέλιξιν, τās τρομακτικάς φάσεις σκίζηρησιν έμπνεύσεως! 'Επεφυλάθη μάρτυς εξεσθρῶσεως άριστοτέχνου ναοῦ εις άγνωστον ικεϊον, διανοητικόν σκελετόν, εις έρείπιον! 'Ενίοτε ή μαλακή του, ή ήσυχος μορφή ελαμπε και άλλην την φυσικήν της γλυκύτητα και ιδου αυτός, ώσει ουδεν εκ των προτέρων να διεδραμάτιζε, μοι άπέτεινε σώφρονα τον λόγον και συνεζήτησε τα προσρήη του θέματα καλλιτεχνικά και εσαίλεσε και ελάξενε περιπαθείς στίχους, ω άκομή εύτυχοῦ συλλήψεως, αιδεσίας. 'Εγώ καταρώμενος την άνηλεή μορσαν, την βίασκα τον τύχην του ανθρωπίου μεγαλείου, συνέσπιγγον την καρδίαν μου και ανεκράτουν το άκαρπιν ένφ' έπεκαλέσθη τον Θεόν να ελευρώσῃ την νύκτα, την άσεκλιωτήν εκείνην νύκτα!

Ραφτάκι μ' ήβελ' άλλότες ή τύχη, γιατί να ντροπισθῶ και να παρνούμαι, λησμονησα τα ράμματα, την πήχη μα την ιδεαν της τέχνης την θυμούμαι. 'Ητο ή πρώτη στροφή του ποιήματος, το όποιον ως εξομολόγησιν της τύχης του προς σόφον πατέρα, αφέρου ο Γεώργιος Βιζυηνος προς τον εν Λανδίω προεδρευτήν μας αείμνηστον φιλόσοφον Βερέταν 'Αρμένη. 'Εστάλη εύτω παιδι δέκα ετών από την πατρίδα του Βιζύ, το εγνωστο χωριό της Θρακίης, ραφτάκι εις τον εν Κωνσταντινουπόλει θεϊόν του, διακείμενον εις εν από τα μεγάλα γάνα του Βυζαντίου, όπου και σήμερον οι ρουμιελιώται άμπα-ζήδες έχουσι τα εργατήρια των. Πρέπει να γνωρίση τις τον μόνοντον βιον των αν'ρωπων τούτων, την γλισχρον ζωην των, πῶς από πωσίας μέγισ μίσσης νυκτός εις το βελόνι ήσυχολιμένοι και τας έστράς και κυριακάς έχυπότουσιν εις τα εκκλησιαστικά βιβλία, το εύαγγέλιον, τας ρυλλέδας των αγίων, των άμαρτωλών την σωτηρίαν και λοιπά θρησκουσικά άπόκρυφα, να νήση την πλήρη ύποταγήν του πνεύματος του Βιζυηνου εις όλην αυτην την θεοσοφίαν και τον εύξαιπτον φαντασιωγή φαντασμόν του εις το πῶς να σώση την ψυχήν του. Δύο έτη κατόπι κα θεός του έπονήσκει και ο Βιζυηνος μένει υπό την προστασίαν του τοσεληη Γιάγκου, εμπέρου του θείου του, παρ' ου και αποστέλλεται εις Κύπρον, παρὰ τῷ εκεί συγγενει του μητροπολίτη. Ουδέποτε ε νεαρός ιερένας ήσθάνθη μεγαλητέραν χαράν, όταν την στιγμήν καθ' ην έφώρεσε το ράσο και τον σκαούρον: 'Κυβόμειν δε ε πάντοτε την πρώτην βαθμίδα, άνωθεν των κοινών βροτών, ην με όλην την άπειρίαν του κόσμου βοήθαις ώνευεούθη. 'Αλλ' ο θεοκρατικός αυτός κλοιός, όστις εκύκλωσε το πνεύμα του, ουδέμιν και δια την καρδίαν του ήγρυν είχε. Μελαγχολικός ενούη κόρη, άκαρπια άπέαντι της μητροπόλεως, τῷ ένένεινε τον πρώτον έρωτα. Νύκτωρ κατήχρητο κραυάμενος από σπινθίου τον τοίχον του κελιου και ανερεχάτο ψιθυρίζων τους έσσοκισμούς του και αστομασμάτιζε σὺν πυκνά, να διοήη πάν κακοποιόν πνεύμα φωνερόν του έρωτός του. 'Αλλ' μίαν νύκτα συνελήθη. "Η καταδικη του ήτο επί τεσσαράκοντα ήμέρας να τρώγη ξηρόν άριον, να διαβάη τρις το Μίγα 'Απόδεικνον, και τῷ εδῶθη κομβισογιειν δι' εκατόν και πενήκοντα γουκιλίσις καθ' εσπέραν.

'Υπό το ήμισθετόν ρως κανούλας πρό του προσκυνηταριου της Μητροπόλεως αποτίων εν μεζ νυκτι την όρελήν του ερωτύλος εμπούρος άπεκνιμήθη. Το δνειρόν του ήτο άπραγμπετός πανθετίνος της εκλεκτής του. Την νύκτα εκείνην ουδ' εκλεισε μίαι. Την επόμενην διέκρινε μακρόθεν, ότι συνοδεία από της άπέναντι οικίας διευθύοντο εις την άπεδάσσαν. Σπυδου, πνευσσιζ, προρήβας ήτο εκείνη. Την παρελάμβανον συγγενείς του πατρός της έν κοκρυνού χωρίου, ενά λειψή το σκάνδαλον. 'Εκτοτε ουδέποτε την είδε. Μετά δέκα μόνον και πέντε έτη, όταν επιστρεψεν εξ Ευρώπης και αι έρημεριδες διευτυπώνιζον το όνομα του ο Βιζυηνος ελάμβανεν επιστολήν εκ Κύπρου, γραμμένην υπό γυναικείας χειρός και δι' ης ήρωτάτο, αν ποτε νέος έμεινεν εις την Μητροπόλιν της Κύπρου. "Ο! οι έρασταί ανεγνωρίσθησαν από μακράν!

Τον χρόνον εκείνον ή Κύπρος υπερέγεν εκ δεινής άνομβρίας. Ο ποιητής περιγράφει τον λιμόν τότε εις ώρκιον ποιήμα του από πτωχών της Κύπρου, όπερ άποφανισθέν μητρος και πατρός ζητεί ελεημοσύνην εις τους δούλους της Κωνσταντινουπόλεως.

— Καλέ μου σύ άρεστικό με την χροσῆ καδένα λυπήσου με και' μένα πούμαι γυνά και νηστικό.

— Στην Κύπρο ή καλοκαιριά τα κεραμίδια λυφει κ' εδω πῶς με παγώνει το κρῶ του παληαδοῦ!

Ο Βιζυηνός ήτε τότε πτωχότερος παιδιόναος του σχολασαχέιου επί τῷ σῶφ, να ακούη μαθήματα εν σῶφ ων και ζωοθήη της εις μικράν ε

νοριακήν εκκλησίαν. Εξ άμφοτέρων τών ύπουρ-
γημάτων του έκέρδιζε 50 γρόσια κατά μήνα.
Εύτυχως ό μητροπολίτης ήγάπη τόν αυτόν,
ώστε όταν ό πρόεδρος του έν Κωνσταντινουπό-
λει Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου άειμνή-
στος Ηρόκλης Βασιλάδης ήρώτησεν όπως και ό
λας τας ελληνικάς σχολάς της Άνατολής, τίς ό
άριστος τών μαθητών, συνιστήθη ύπό της Έπι-
φορείας ό ένός σπουδαστής Βιζυηνός. Άλλά
σκοπός του μητροπολίτου ήτο και νά τόν χειρο-
τονήσῃ ιεροδιάκονον και στειλῇ αυτόν διδά-
σκαλον εις μονήν της Κύπρου, πράγμα, όπερ και
έκείνος έποίησε μετά τόν άτύχη του έρωτα. Έν-
θυμούμαι πόσον ζωηρώς περιέγραψεν ό άτύχης
ποιητής τήν άλγεινήν της νεότητός του μελαγχ-
χολίαν και πώς δλονέν καταφεύγων εις τήν έρ-
ρημίαν άπήγγαλε τήν κυριακά εθαγγελία δοκι-
μάζων ούτω τήν από του ιερού άμβωνος ίκανό-
τητά του! Άλλ' ή Πρόνοια έλλα τῶ εξήμε-
ρωσε.

Τό βουλγαρικόν σχίσμα άπησχόλει τότε τό
Οικουμενικόν Πατριαρχείον και ό μητροπολίτης
Κύπρου προσκαλείται εις Κωνσταντινουπόλιν.
Τίς θ' άκλουθήσῃ τόν μητροπολίτην ήτό ό
άνταγωνισμός τών καλογορευμάτων όλων της
μητροπόλεως. Εύτυχως έκλέγεται ό Βιζυηνός.
"Έλέγαν ήδη από της Κωνσταντινουπόλεως
τέσσαρα έτη και άκατάσχετος τῶ ύπερεκαύθη
νοσταλγία νά ίδῃ τό χωριό του, τήν Βιζών, τήν
κυρά Μιχαλίαν, τήν μητέρα του.

Επιστρέψας εις Κωνσταντινουπόλιν εζήτησε
δεξιῶν άριστέρῃ προστασίαν ένά σπουδαστή. Κατ'
εύτηχῃ συμπτώσιν έν τῶ οίκῳ του άειμνή-
στου Δουκούςου, του άρχιεπισκόπου Σύρου, δι-
αμένοντος τότε διά τό βουλγαρικόν ζήτημα έν
Κωνσταντινουπόλει, συνιστάται εις τόν κ. Σπου-
ριδώνη Χασιώτην όστις και προθύμως άναλαμ-
βάνει τήν εκπαιδεύσιν του Βιζυηνού εις τήν
έν Χάλκη θεολογικήν σχολήν. Έπ'ετύθεν έρχε-
ται τό σκιάδιόν του. Ό νεκρός ιεροσπουδαστής
εϊλικώς άμέσως τήν προσοχήν τών καθηγη-
τών επί τῇ προκοπή του και ή φήμη του ως
ποιητού διεσείσθη όλοέν μετά μεγαλύτερας έν-
τίσεως. Ό καθηγητής της σχολής και διά-
πρεπής ποιητής άειμνήστος Ηλίας ό Ταντα-
λίδης περιπαθώς τόν ήγάπησεν άνακηρύξας αὐ-
τόν άληθή διάδοχόν του. Υπό τὰ δροσερά δι-
φυλλώματα της ποσειδώνης νήσου, και τόν ευ-
χαρισμιον έρξάντα και τήν θελατικὴν άκρόν
της Χάλκης ό Βιζυηνός έλάμβανε τας πρώτας
του έμπνεύσεις και ύπό τήν λαμπρότητα κρι-
σιν της σφύρης του Βεσπέρου Μούσης του άει-
μνήστου Τανταλίδου τὰ περυσίαματα. Ίκείνε
θαλασσά φαντασίας έσειλιεύοντο και έλαξεύοντο
μέ πολλήν έπιπέλειαν. Έν από τὰ ώραία
τότεσσι νεαρού σπουδαστού ποιήματα ήτο και
τό προς τήν Θεολογικήν σχολήν, έν ή έμαθή-
τους.

Πρωτοστής φοιτητής άκόμη τῶ 1874 έν τῶ
ποιητικῶ διαγωνισμῶ έδραβεύθη, μετ' αυτόν
δ' επηγήθησαν αϊ ποιήσεις του Άγγελου Βλά-
γου και Κλέωνος Ραγκιού. Ό εισηγητής ευ-
ρε σπουδαίον άνεπίληπτον, γλωσσικόν οὐ μό-
νον γραμματικό; άκριβεστάτην, άλλα και έ-
χούσαν πλάσε της ποιητικής καλλιέργειας τας
ερείσας, τήν γέλην, τήν δύναμιν, τήν γραμμικήν
καλλονήν και τήν ιδίαν πολυάκις άιρουμένην
εις τήληθῃ τῇ ποιήσεως ύψη και πρωτοτύπως
ίκανομένην."

ΦΟΒΕΡΑΙ ΘΥΕΛΛΑΙ

Έξ τών νεωτέρων έξ Εύρώπης εί-
δήσεων καταδεικνύται ότι τρομερά
υπήρξαν τα άποτελέσματα τών τε-
λευταίων θυελλών. Ό άνεμος πνέων
από βορρά έν τῇ Μάγχῃ και τῶ Ά-
τλαντικῶ προξένησε φρικτά δυστυ-
χήματα κα ά τας γαλλικάς άκτάς. έν
Δουγκέρκη, έν Καλαί, έν Διέπτη, έν
Λαβρέν, έν Λεμόυρβω, έν Βαϊόνη μέ
χρη τών κατωτέρων Γαλλίας. έθα-
σφοδρως χινοιστροφίλας ένισταψθε. Με-
γας φέρεται τῶ Καλαί και μέρος του

κυματοθραύστου άνηράγησαν υπό
των μαινομένων στοιχείων, ό δε είσ-
πλος του λιμένος αυτού φράσσεται
υπό δεικῶν και σανίδων και άλλων
λείψάτων ναυαγήσαντων πλοίων. Έν
Δουγκέρκη μνημείον κολοσσίδιον άρτι
ανεγέρθη εις άναμνήσιν τών έν Γαλ-
λία γεγονότων τῶ 1793 έ στρατη, ό
δε κυματοθραύστης ύπεστη σφραγας
δλαβας. Ίριακοντά αλιάδες έρριθρή-
σα, υπό τών κυμάτων εις τήν άκτήν
της Δουγκέρκης. Έτεροι αλιάδες συνε-
τρίθησαν και άπόλυντο τὰ πλήρωμα-
τα, τό δε πλήρωμα άγγλικού πλοίου
ριθθέντος ύπό της τρικυμίας εις άδα-
θη ύδατα διενευτέρευθεν επί τών ί-
στών, ένά μή άναρπαγῇ ύπό τών κυ-
μάτων. Έν Καενη άτμοκίνητοι ταχυ-
οδρομικά άμαξαι άνετράπησαν δέν-
δρα όε και καπνοδόξα όρμητικώς κα-
τένεχθίντα ύπό τῶ άνέμου έζένευσαν
τόν μηχανισμόν και τόν θερμαστήν.
Έν Κιστρεγάμη και Ρουβή δύο με-
γάλα άτμοπλοία ριθθέντα εις τὰ ά-
δαθη έκλύσθησαν, ως κελύφη καρύων
επί διαστήματος 400 μέτρων, άλλ'
εύτυχως έσώθησαν τὰ πληρώματα.

Έν ταίς άκταίς έξελίσσονται σπαρα-
ξικάρδιοι σκημαί. Οι έν τῇ ζήρῃ μήτρο-
μώντες νά βοηθήσασιν τούς ναυαγούς
επιδαινόντες λέμβων έρριπτον σχοινία,
αλλά τινες κα' ήν στιγμὴν έπλησί-
αζον προς τήν άκτήν συνετρίβοντο με-
τάξυ τών όρμητικῶς φερομένων ναυ-
αγίων και τών θροχίων ή τών κυματο-
θραυστών. Αί άκταί κατασπάρσασα,
υπό πτωμάτων έφαινοντο δε έν τῶ πε-
λάγει πολλά πλοία ζητούντα δια ση-
μάτων βοήθειαν, άλλα τίς έτόλμα νά
παρδούθῃ εις τήν μανίαν τών κυμά-
των, άροϋ πάσαι σχεδόν αϊ λέμβοι έ-
σαι άπετόλμησαν νά δραμώσιν εις
βοήθειαν έγέγοντο άνάρπαστοι και κα-
τεκερματίθησαν. Οι ναυταί έν Καλαί
διηγούντα: ότι ουδέποτε είδον τιαυτήν
την τρικυμίαν. Ίνα σχηματίσῃ τις
ποιάν τινά ιδεάν περι τούτου, άρκεί νά
αναφέρωμεν ότι και έν αὐτῶ τῶ λιμέ-
νι ύφούτο τηλικαυτά κύματα, ώστε
άπέκρυπτον μεγάλη σκάφη από τών
ομματων τών επί της προκυμίας θε-
ατών.

Έξω του Καλαί κατεποντίσθη αὐ-
σανόρον μέγα άγγλικόν άτμοπλοιον,
έτερον δε άγγλικόν ωσταιως άπόλωτο
έν Λαοδει έν Βελγική συγκρουσθέν
προς άλλο σκάφος.

Κατὰ τας άγγλικάς άκτας άπω-
λοίτο 24 σκαφη. ό δε αριθμός τών θυ-
μάτων έπισήμως μέν ύπολογίζεται
εις 134. άλλα κατ' άλλους ύπολογι-
σμούς άνέρχονται εις 200 περίπου.

Έ τρικυμία ήτο φρικτή ιδία κατὰ
τήν έσοδόν του πορθμού της Μάγχῃς,
ού αϊ άκταί κατακαλύφθησαν υπό
στρώματος χιόνος πρωτοφανούς έν
τοιαύτῃ εποχῃ πάνταυ.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΡΩΣΙΑΣ

Η αύξησις του πληθυσμού της

Ρωσίας κατά τούς δύο τελευταίους
αιώνας άποτελεϊ φαινόμενον μοναδι-
κόν. Τῶ 1722 ή αυτοκρατορία του
Μεγάλου Ίερού μόλις ήρίθηαι 14 έ-
κατομύρια κατοίκων, εις εποχὴν,
καθ' ήν ή Γαλλία είχε 20 εκατομύ-
ρια. Σήμερον ύπόρουσιν 125 εκατομ-
ύρια Ρώτων. Οι κυριώτεροι σταθμοί
της θαυμασίας αύτης αύξησιως είνε
οι εξής:

1722	14	εκατομ. κατοίκων
1762	19	"
1796	36	"
1815	45	"
1851	63	"
1872	86	"
1886	113	"
1893	155	"

Ο πληθυσμός της ευρωπαϊκής Ρω-
σίας, Πολωνίας και Φιλανδίας συμπε-
ριλαμβανομένων, άνέρχεται εις 98 έ-
κατομύρια. Κατά τον άνωτέρω πίνα-
κα, από του 1796 μέχρι του 1893,
εις διάστημα 97 έτων ό πλη-
θυσμός αύτήσῃ κατά 89 εκατομύρια,
πρoutεί κατα 917.000 ψυχας κατ'
έτος. Τό μοναδικόν τουτο άποτελεσμα
εφείλεται εις τήν άκραν γοιμότητα
των ρωσικών φυλών, ή όποία είνε
τοιαύτη, ώστε, έν ή η θνησιμότης
είνε άρκεία μεγάλη (25-31 τοίς
χιλίοις) πάλιν ύπάρχει περίσσειμα
ένός και ήμισους εκατομμυρίου γεννή-
σεων κατ' έτος.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Οι Γάλλοι έμινήθησαν τούς Άγ-
γλους αρώτάνον και αὐτοί νά χαρα-
κτηρίξωσι τό γαλλικόν ναυτικόν ως
άνεπαρκές και έλλειπές. Ούτως ό άλλο
τε βουλαιζίνος εφανέσ' γράφει άθρα
έν εις άναπόσει: ότι ετό γαλλικόν
ναυτικόν εύρίσκεται έν έπικειδύνως ύ-
ποσει κατ'άσπασει, διότι δέν έχει ούτε
τήν απαιτούμενην ταχύτητα ούτε τόν
αριθμόν ούτε τήν δύναμιν τών έπιθε-
τικών όπλων, δαπανώντα δε τά χρη-
ματα εις ναυπήγησιν άντισταροδολών
δισυούτων 17 μιλια, και προωρισμέ-
νων εις καταδίωξιν ναυαρόλων δια-
νυόντων 26) 12 μιλια, χελώναι δη-
λαδῃ κατὰ λαγών. Έν περιπτώσει
πολέμου, λέγει, ή Χάβρη, ή Διέπτη ή
Δουγκέρκη, ή Σαιν Ναζαίρ, και αὐτή
ή Μασσαλία, ή Σέττη, ή Νίκαια έν-
τος όλίγων ωρών θα κανονισβοληθώσι,
θα δηλωθώσιν, όμοίως δε ή θέσις της
Κορσικής και της Τύνιδος.

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ο προϋπολογισμός της Αιγύπτου
διά τό έτος 1894 παρουσιάζει πλεό-
νασμα ήμισους εκατομμυρίου λιρών.

Η ΕΜΦΑΘΥΕΝΤΣΑ ΕΝ ΟΛΘΗΣΩ

Έν Όδρυσῶ εις 19.000 άνέρχον-
ται οι ύπο έμφλουεντσα, προσδληέν-
τες.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΤΑ ΔΗΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΦΗΚΤΩΝ.

Είνε γεγονός όχι πολύ γενικῶς γνωστόν, ότι
έν κρατῃ τις τήν άναπνοήν του, σφήκες και
μέλισσαι δέν δύνανται νά διαχάσωσιν. Η έπι-
δερμίς καθίσταται άδιαπεραστή ύπό νυμφών,
και έν κρατῶν τό έντομον από τών ποδῶν τῶ
δωτῆρ πληρῆ έλευθερίαν ένεργείας, δύνασαι νά
τοίσῃ προσειόν τό κέντρον του ένκεφάλου της
ακρωτίου επιφανείας, μέ δύναμιν εξαρκούςαν τό
σώμ' του εις παν πλῆγμα. Άλλ' ή έλαχίστη
πρόστῃς άέρος άν εκρῶγη από τούς πνεύμονας,
τό κέντρομα θά ενεργήσῃ άμέσως. Ο γράφων
τ' άνωτέρω προσηθείε ότι δέν είδε ποτέ εξαίρε-
σιν τούτου εις είκοσιπέντε έτών παρατηρήσει.

ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΓΑΜΟΙ.

Έν Σόλιγγεν της σημερινῃς έπαρχίης έ έπί
των ληξιαρχικών βιβλίων υπάλληλος έτυχε
ν' άσθενήσῃ, τούτου δ' ένεκεν ό δήμαρχος και
ό βοηθός αὐτοϋ προέβησαν εις τήν άναγραφήν
έν τῶ ληξιαρχικῶ βιβλίῳ έθδομήκοντα περίπου
γάμων κατὰ τήν διάρκεια της άσθενείας του.
Κατά νόμον οι γάμοι ούτοι δέν νά τελεσθῶ-
σιν έκ δευτέρου. Φαίνεται όμως ότι ό μέγισ-
τούδε συζυγικός βίος πολλῶν εκ των νεονύμ-
φων δέν υπήρξε ήρατολό εὐχάριστος, ούτω δε
οι εκ δευτέρου τελεσθόμενοι γάμοι έστονται
πολύ όλιγώτεροι τών έν αρχῇ έθδομήκοντα.

ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΣ ΠΥΡΡΟΣ.

Έν τῶ Άλσει Ουδέμπλη του Λογγίνου είσο-
δοεΐται σιδηρούς πυργος, όστις θά είνε ύψηλό-
τερος του Έϊφελ κατὰ 175 πόδια, θα ποτελή
δε μέρος μεγάλου καθιδρύματος προς τεύρη-
ση χρησιμεύοντος. Θα ύπάρχωσιν έν αὐτῶ επκατά-
ρια, αίθουσαι, άγορά, έπί δε της κορυφῃς άστε-
ροσκοπίον. Θα στοιγίση 200,000 λίρ.

Ο έρως είνε τό πλήρωμα του άνθρώπου ό
Θεός είνε τό πλήρωμα του ούρανού.

Μερικά γυναίκες είνε τό μειδιαιμα του πλά-
στου, Άλλα δε οι μορμασμοί αὐτοϋ.

Συνήθως δέν αγαπά τις μίαν γυναίκα διότι
τήν εύρίσκει ωραίαν, άλλα τήν εύρίσκει ωραί-
αν διότι τήν αγαπῇ.

Η γυνή είνε ως ή σκιά. Τήν ακολουθεΐς
σε άπορεύει. Τήν άποφεύγεις σε ακολουθεΐ.

Η έγκρατέστῃς έν τῇ δοκιμασίᾳ έλαττω
αὐτήν κατὰ τό ήμισυ.

Ουδέν έχοις: τόσον προς τήν ελπίαν όσον
ή βραδείως άποδοδιμένη δικαιοσύνη.

Η σοκφαντία είνε ως ή σφήκα, ήτις τ' έ-
χλει και κατὰ της όποις ούδεμιαν πρέπει νά
κάμῃ κίνησιν, εκτός άν υσταί βιάσαι, ότι θά
τήν φονεύσῃ, ει δε μή εππίπτει φοβερώτερα
παρά πρότερον.

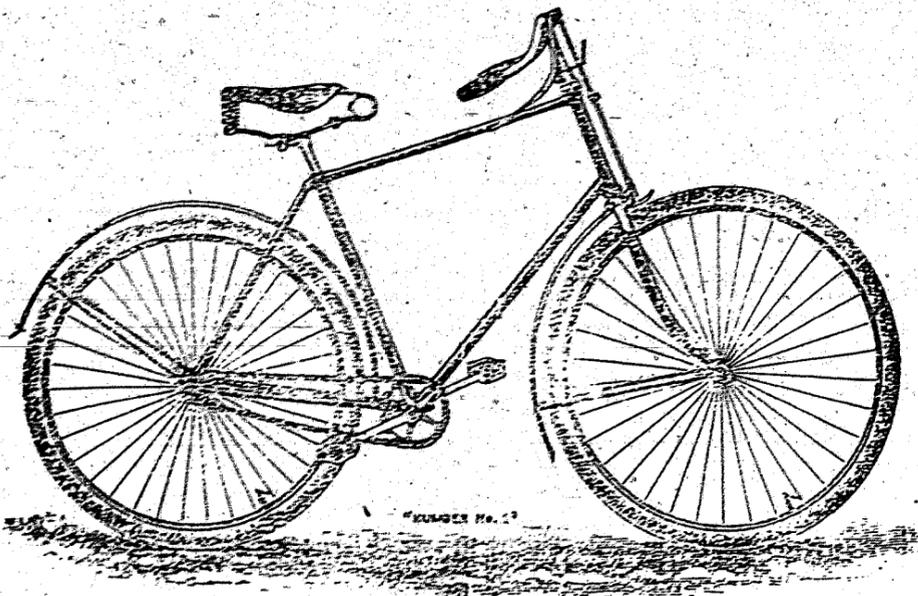
Έν συναναστρωσῇ κατὰ τὰ επίδερμα ή ει-
κοδίσπεινα:

Σῆς βραδαῶ, κύριοι ότι αὐτό τό κρασι είνε
πενήντα έτών, και νά τό πιστεύετε.

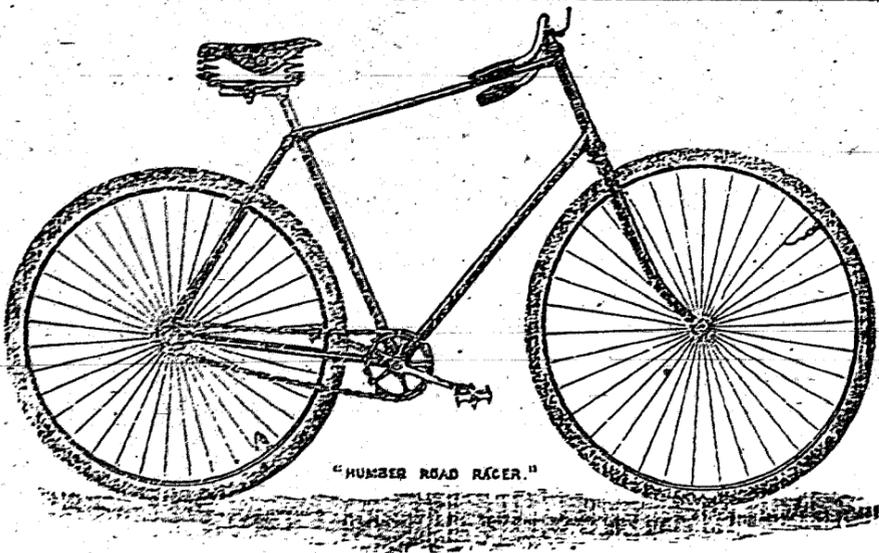
Τὸ έβίλατε μόνη εις τας ριάλας;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Στ 1 ο ς, προς γρ. 22—23 τὸ κεϊλόν.
Κ ρ ι θ η, προς γρ. 11 1/2
Ο ρ ο β ο ς εντόπιος, προς γρ. 25 1/2.
Σ η σ ά μ ε α, προς γρ. 2 και 30 παρ. τήν
Σ τ α ρ ι ς μαύρη προς 45 παρ. ή εκά.
Σ τ α ρ ι ς β ρ α σ τ ή προς 35 παρ. ή εκά.
όκάν.
Βαμβακόσπορος προς γρ. 1 και 30 παρ. τήν
λίτραν.
Β α μ θ ά κ α ε, προς γρ. 18 1/2.
Β ρ ω μ η η, προς 13 1/2 τὸ κεϊλόν.
"Ελαιον, έσωτερικού προς γρ. 17—17 1/2 τήν
λίτραν.
"Ελαιον εντόπιον, προς 18 ή λίτρα.
Ζ ά γ α ρ ο ς, προς γρ. 364 τόν στικκόν.
Κ α ρ ρ ε ς, προς γρ. 20—21 τόν όκάν χέλιον.
"Ο ρύζι οχρῶς γρ. 195 τόν σάκκον.
Σ ά π ω ο, προς γρ. 6 1/2—7 τήν όκάν.
Πετρώλειον Καυκάσου προς γρ. 45.
Μέ λιραν έγγλικήν προς τὰ 182.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ HUMBUR

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ Ν. ΕΘΝΟΥΣ. Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦ. ΙΙΙ.

Ι.

Ουδείς κατά πρώτον ἐκινήθη ἐν τῷ μεγάλῳ, ἀλλ' ὁ Ἀββᾶς ἔκρουσε καὶ αὐτὸς μετὰ παύσεως τὴν θύραν. Τότε δὲ ῥίσιον τις αἰθίοψ ὑπὲρ τῆς θύρας...

— Γρήγορα, καλὲ μου Θεμιστοκλῆς, ἀπήντησεν ὁ Ἀββᾶς, ἀνοῖξόν μοι, ἐγὼ εἶμι.

Ὁ γέρον ἰκνησάμενος εἶπε ἡτοῦ ὁ Ἀββᾶς Γαροία ἐμπιστε παραυθὺς νὰ ὑπακούσῃ. Ἐγνώριζεν, οὐ γὰρ ἦτο καὶ οὗτος σχεδὸν μέλος τῆς οἰκογενείας καὶ ἤδυνάτο νὰ ἔγῃ τὴν εἰσοδὸν ἐλευθέρως καὶ περικαλλομένως τῆς ὡ.α. εὐχῆς. Μέλις ἀνῆλθε τὸν οὐδὲν ἔριδισκώτατος, πεπιστωμένος ὅτι οὐδέποτε, οὐ εἶχε συμβῆ τὸ σοβαρὸν, ἀπέκλειον.

— Ἀνάγκη μὲν με παραυθὺς χωρὶς νὰ χάσῃς οὐδὲ λεπτὸν, πρέπει νὰ ἴσῳ ἔρισως τὸν ἰσπύ-

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ

— Αἰδουμένωτατε!... Ἀλλ' ὁ κύριος τὴν στιγμήν ταύτην... ἀληθῶς, πολὺ φοβόμην, ὅτι ἢ τῷ εἶναι ἀδύνατον κατέσπιν ἔλθω τούτων... — Εἰπέ τῷ ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἴσω. — Καλὰ εἰσέλαθε εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ δωμάτιον τῆσιν νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ. — Αἱ προσιθῆσαι μου δὲν με ἠπάτησαν εἶπεν ὁ Ἀββᾶς. Ἐρίκτε δυστύχημά τι.

— Τὶ λοιπὸν ἔκτακτον συνέβη, εἰς αὐτὸν, εἶπεν ὁ ἰσπύτης ὅτε ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνῆγγελε τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ φίλου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ ἰκνησάτω. Μὰ τὴν πίστιν μου ἀνέκραξε μετὰ τινος στιγμῆς, εἰσεγγόμενος ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ περιέμενον αὐτὸν ὁ Ἀββᾶς, ἐκπληττομένη δὲ αὐτὸς ἐπαυθίσει. Ἀλλ' ἰκνησάτω τῶρα τί σὰς ἔκαμε νὰ ἐπανέλθῃτε. Δὲν ἠδελῆσατε νὰ περιμενῆτε μετὰ αὐτὸν νὰ μοι δώσῃτε τὴν εὐχαριστήσιν ἢ σὰς ἔκρουσε ὅτι παρεδίχθητε ἐπὶ τίλους τὴν γνώμην μου καὶ νὰ ὀμολογήσῃτε ὅτι εἰ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς εἶνε ἀδύνατον νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς νεωτέρους. Ἐργασθε νὰ ἀναιρήσῃτε ὅσα εἶπατε. Μὴ ἀνοῖξατε ὅμως τὸ στόμα σας διότι σὰς ἐμάντευσα.

Ἀκούων αὐτὸν ὁ Ἀββᾶς οὕτως ἀστεϊάζομενον τότεν κατ' ἀρχὰς ἐξεπλάγη ὡστε τῷ ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Ἐπειδὴ ἦμας ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀββᾶ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὐρίσκεται ΣΑΜΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἔξαιρέτου ποιότητος πωλούμενες εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστήμενοι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH"

Πλέον τῶν 2.300 βραβείων ἐκερδήθησαν ἐπὶ τῶν "RALEIGH" διαρκούσας τοῦ ἔτους 1892 ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Ὁ κ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C. ὁ ἀριστος τῶν ποδηλατητῶν τῆς ὑψηλίου, ἀναβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων

"RALEIGH"

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εἰς Λάρνακα.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδακτικῶν βιβλίων εὐρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «εσσάρων ἐδασκάλων» πωλούμεναι γυνδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ 4 1)2 καὶ τὸ β' 1)2, λιανικῶς δὲ τὸ πρῶτον τεύχος πρὸς γρ. 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὐρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλογὴ διὰ γραρικὴν ἐργασίαν, ῥάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρῶτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστός

ὑπῆρχε σοβαρὰ τις ὀλίγη, ἢ κατ' ἀρχὰς δὲν παρετήρησεν ὁ ἰσπύτης: — Συγγνώμην εἶπε, φίλε μου, συγγνώμην, ἔαν σὰς ἠσπείθῃ. Εἶνε δὲ αὐτὸν παρετήρησα κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην πόσον ἔχετε τὸ ὄφρος κατηρέε. Τί σὰς συνέβη λοιπόν; λέγετε σὰς παρακλῶ, διότι, πιστεύω, σὰς, δύνασθε τὸ πᾶν νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς ἐμὲ. Εἶμαι φίλος συνάμενος πολλὰ γὰρ ἰσπύτης νὰ συζήσω. — Εὐχαριστῶ ἰσπύτη, μεγάλως με συγκινούσιν αἱ φιλικαὶ καὶ εἰλικρινεῖς αὐταὶ ὑμῶν ἐνδείξεις. Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐγὼ, εἶσατε ὑμεῖς, ὃν ἡ δυστυχία ἐπληξε καὶ ἰδοὺ τὸ αἴτιον, ὅπερ μετ' ἠνάγκασε νὰ ἐπισκεπθῶ ἐκ νέου ὑμᾶς. — Ἐμὲ λέγετε ἡ δυστυχία ἐπληξε! τί θέλετε νὰ εἴπητε; — Φίλω νὰ εἴπω ὅτι συνέβη τὴ ταύτην τὴν νύκτα εἰς τὸν κήπον σας τὰ μάλα σπουδαῖον καὶ ἀδύνατον νὰ πιστεύσω ὅτι τὸ ἀγνοεῖτε. — Ἀ! καλὲ μου φίλε, σὰς εὐχαριστῶ χιλιάκις διὰ τοῦτο. Μὴ ἀνησυχεῖτε ὅμως, διότι ἐννοῶ τί σας ἔκαμε νὰ πιστεύσῃτε ὅτι συνέβη δυστύχημά τι. Ὅτε διήρξασθε τὴν ὁδὸν ἠκούσατε ἀναμφιβόλως νὰ λέγωσι: «Συλλάβετε, συλλάβετε!» καὶ παρετηρήσατε ὅτι ἡ θύρα τῆς ὑπηρεσίας ἦτο ἀνοικτὴ. Ἐπανήλθατε, ἐκρούσατε καὶ δυσκόλως σὰς ἠνοῖξαν, διότι ὁ γέρον Θεμιστοκλῆς ἦτο ἀκόμη ἐντρομος, νομίζων ὅτι συνέβη τὸ πολὺ τὸ δραματικόν. Ἐγινε δὲ ὁμοιωστικῶς ὁμοιωστικῶς ἡ κακὴν. Ἀλλως ἀκούσατε καὶ τῆς ἐστέριαν καὶ ἀρίστην, Μιχαῆλ

διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖο τῆς ἐταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὑξερὸν» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαράλαμπίδου ἡ εἰσὶν νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητήριας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνηται ἄκρα καθαριότητος καὶ ἐκτακτος περιποιήσεως, διό οἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ν. Ἐθνους» Δημοσιεύσατε παρακαλῶ ἐν τῇ ὑμετέρῃ ἐφημερίδῃ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε θέλω ὑπογράψῃ Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ, ἀντὶ Χ. Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ὡς πρότερον, ἔστω δὲ τούτο εἰς γνώσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ συναλλατταμένων ὡς ἀντιπροσώπου ἐν Λάρνακι τῶν Κων. Κων. ΙΩΣΗΦ ΡΑΧΗΕ καὶ Σία. Λάρνακι τῇ 19)1 Δεκεμβρίου 93. Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύπος: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ Σ.

μετὰ τὴν ἀναχώρησιν σας, ἡ ἀγαπητὴ μου Στέλλα, πρὸς τὴν ὅσιν θὰ ἐμῆλθον αὐτὸν πολὺ σπουδαῖως, σὰς τὸ ὑπόσχεσιν, κατεῖλεσα εἰς τὸν κήπον, ὅπως κατὰ τὸ συνῆθε καμὴ τὸν περιπάτον τῆς συνηθητῆ κατὰ πρόσωπον πρὸς ἓνα νυκτερινὸν κακοποιόν, ὅστις εἰσῆλθε διὰ τῆς θύρας τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὁ Ἀντώνιος ὁ ἀρχαῖος κηπουρὸς μου εἶχεν ἀφήσῃ ἀνοικτὴν, καίτοι λίγει καὶ διαμαρτυρεῖται ἐκκενόμενος εἰς τὸν μέγαν Θεὸν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμῃ τοιαύτην ἀπερισκέψιαν. Ἐπὶ τῇ θύρᾳ λοιπὸν τοῦ κακούργου ἡ πτωχὴ μου κόρη ἐξέβαλε τρομερὰν κραυγὴν, ἣτις μὰς ἔκαμε νὰ τρέξωμεν πάντες ἐντρομοί. Τὴν εὐρομέν σχεδὸν ἤμειναν ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἰδωλίου τοῦ πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀλλ' αὐτοχῶς δὲν ἤρξαμε νὰ ἐπαναφῆρῃ τὰς αἰτιάσεις τῆς. Τὴν στιγμήν ταύτην εἶνε κλεινῆς ὀλίγον τι πυρᾶσσομα, ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ οὐδὲν ἄλλο δυσάρεστον ἐπηκολούθησε καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἀνησυχῶμεν. — Καὶ ὁ κακούργος; ἠρώτησεν ὁ Ἀββᾶς. — Ἀληθῶς, ἐλησμονῆσα νὰ σοὶ τὸ εἶπω. Αἰ, καλὰ, ἔαν ὁ κακούργος ἐφόβησε τὴν Στέλλαν, φκίνεται ὅτι καὶ ἡ ἀγαπητὴ μοι κόρη ἐφόβησεν αὐτὸν, διότι χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξῆλθεν ὀπίσθιν καὶ εἰσῆλθε, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἀδηγήθη εἰς τὴν εἰρηκτὴν τῶν ἀνακτόρων.

(ἀπολοῦθι.)